

"לדורות"

סיפוריהם של ניצולי השואה החיים בישראל שאלון לרישום קורות ניצולת השואה

איסוף סיפוריהם של ניצולי השואה הוא אחד המרכיבים החשובים ביותר בשימור הזיכרון ובהנחלתו לדורות הבאים. לכן, המידע על קורותיהם של הניצולים חיוני מאוד לחוקרים ולבני הדורות הבאים. בעזרת מידע זה אפשר יהיה להכיר את הסיפורים הפרטיים המרכיבים את התמונה הרחבה של תקופת השואה. לסיפור האישי שלכם יש חשיבות לאומית, מחקרית וחינוכית. אוסף הסיפורים יעלה לאתר אינטרנט מיוחד שכתובתו www.ledorot.gov.il ומוזמנים לך מראש על הנכונות לשיתוף הפעולה.

שם משפחה ושם פרטי כיום

שם פרטי: בלומה	שם משפחה: נובק
----------------	----------------

פרטים אישיים לפני השואה ובתקופתה

יש לרשום שמות ומקומות באותיות בדפוס (גם בלועזית) במקומות המסומנים

שם משפחה לפני המלחמה או בתקופתה: קונופינסקי	בלועזית konopinsky	שם נעורים: קונופינסקי
שם פרטי לפני המלחמה או בתקופתה: בלומה	בלועזית bluma	מין: נקבה תאריך לידה: 01/10/1923
מקום לידה (ישוב, מחוז): סוסנוביץ'	בלועזית sosnowice	ארץ לידה: פולין
שם פרטי של האב: ירוחם	שם פרטי ושם נעורים של האם: לאה שטיינפלד	
שם פרטי של האישה/הבעל (אם היה/תה נשוי/נשואה לפני המלחמה): יוסף	שם נעורים של האישה: קונופינסקי	
מקום מגורים קבוע לפני המלחמה: סוסנוביץ, זגלמביה	בלועזית Sosnowiec, zaglembia	ארץ המגורים: פולין
השכלה/תואר אקדמי לפני המלחמה: בית ספר מקצועי	מקצוע לפני המלחמה: תלמיד	חבר בארגון או בתנועה: השומר הצעיר
מקומות מגורים בתקופת המלחמה (ישוב, מחוז, ארץ): סוסנוביץ', פולין		
האם היית בגטאות? אילו ומתי? סוסנוביץ		
האם היית במחנות? אילו ומתי? אושוויץ בירקנאו		
מקום השחרור: רבסבריק	תאריך השחרור: מאי 1945	
האם שהית במחנה עקורים? שם המחנה?	לאן עברת/חזרת לאחר השחרור (ציין מקום)? פולין	
מקומות/מחנות בדרך לארץ: פולין- פראג- ישראל	שנת עליה: 1950	שם האנייה (אם עלה בדרך הים):

אנא ספרי/י על קורותיך לפני המלחמה

(ציוני דרך: משפחה, סביבה, ילדות ולימודים, עבודה, חברות בארגון): נא לכתוב בגוף ראשון

גרתי עם משפחתי בסוסנוביץ. היו לי שלוש אחיות ושני אחים, סך הכל היינו שישה ילדים. לאבא שלי הייתה חנות טקסטיל בעיר ואמא שלי לא עבדה, היא הייתה בבית עם הילדים. היו לי חיים טובים, היה לי בית גדול עם חמישה חדרים והיינו מאוד עשירים. הייתי חברה בתנועת נוער והיו לי הרבה חברים.

נא ספרי/י על קורותיך בזמן המלחמה

(ציוני דרך: מעצר וגירוש, גטאות, מחנות וצעדות מוות, במסתור או בזהות בדויה ושם בדוי, פעילות ותפקידים ביודנראט/תנועות נוער/מחתרת/פרטיזנים, השתתפות בבריחה/התנגדות/לחימה, האם אדם/ארגון יהודי/לא יהודי סייע באופן משמעותי להצלתך; בריחה/הגירה בכפייה):

כשהתחילה המלחמה היינו בבית שלנו. אחרי הגדול, ליאון, כבר היה במחנה, ואת יתר הילדים עם הוריי לקחו לגטו. היינו בגטו שנה ולאחר מכן לקחו אותנו לאושוויץ בירקנאו. את ההורים שלי הפרידו מאתנו ואני ואחיותיי הגענו למחנה העבודה. בהמשך הפרידו גם ביני לבין אחיותיי. יום אחד כשחזרתי מהעבודה, עשו סלקציה שבה נלקחו כל שלושת אחיותיי ואני נשארתי לבדי. המשכתי לעבוד במחנה עד ששוחררנו. באושוויץ בירקנאו גם פגשתי שוב את אחי זיגי, אך לאחר המפגש לא ראיתי אותו שוב ולא נודע לי מה עלה בגורלו עד סוף המלחמה. רק כשנגמרה וחיפשתי אחריהם נודע לי ששני אחיי, ליאון וזיגי, שרדו את המלחמה ונתרו בחיים.

אנא ספרי/י על קורותיך מתום המלחמה ועד עלייתך לארץ

(ציוני דרך: השחרור וחזרה הביתה, חיים אחרי המלחמה, בריחה, העפלה/ עליה):

במהלך המלחמה הכרתי חברה שמאוחר יותר הכירה לי את חבר הילדות שלה, יוסף, שכעבור זמן מה התאחדנו והחלטנו להתחתן. הוא היה קצין במשטרה, וגרנו בשצ'צ'ין לתקופה עד שהגשנו בקשה לעלות לארץ ישראל. חזרנו לסוסנוביץ ומשם נסענו לוורשה, שם סידרנו את כל המסמכים לקראת העלייה לישראל. עברנו משם לעיר קרובה, וממנה הפלגנו לישראל באונייה שאיני זוכרת את שמה.

נא ספרי/י על חיך בארץ

(ציוני דרך: לימודים/ תעסוקה, שירות צבאי, פעילות ציבורית או תרבותית, משפחה/ דורות המשך וכו'):

כשהגענו לארץ עברנו מייד לעפולה, כיוון שאחי ליאון התגורר שם ורצינו לגור בשכנות. לארץ הגענו כשאני בסוף החודש השמיני להריון וכך נולדה בתי הבכורה, לאה, בעפולה. מאוחר יותר גם זיגי עלה לארץ וגר לידנו. לאחר כמה שים זיגי עבר לחיפה וליאון נשאר בעפולה. לאחר חמש וחצי שנים נולד בני דוד. המשכנו לגור בעפולה, בעלי היה שומר בכדורי והיה נוסע לעבודה בכל יום על אופניים. לאחר תקופה הוא עבר לעבוד בבית חרושת לסריגים, למשך 14 שנים עד שהחלטנו לעזוב את עפולה ולעבור לחיפה. בחיפה הוא כבר לא מצא את עצמו ולכן נסע לעבוד בגרמניה. אני נשארתי בארץ ועבדתי במשביר לצרן עד שמאוחר יותר הצטרפתי אליו בגרמניה. רצינו לקבל את הפיצויים המגיעים לנו ונוכחנו לדעת שזה לא פשוט כמו שחשבנו, ולכן לאחר תקופה קצרה חזרנו לארץ, לחיפה. בעלי נפטר לפני 16 שנה, ואני גרה בבית אבות כבר שמונה שנים.

בעלי יוסף

אני בצעירותי

ראיון: יעל ספינר

חיפה, אוגוסט 2013